

Erica Eijssker schrijft ons vanaf Cuba:

Ma 15 nov. 2021:

Voor morgen zijn er grote protestmarsen aangekondigd. Afgelopen juli vonden ze voor het eerst plaats. Ze ontstonden spontaan. Het begon in San Antonio de los Baños, een stadje niet ver van Havana. Dankzij de sociale media verspreidde het oproer zich razendsnel over het hele land. De regering was met stomheid geslagen door de massale roep om vrijheid en wist niets anders te verzinnen dan het inzetten van het leger. Natuurlijk kwam er een officiële verklaring. Verraders die waren opgezet door en samenspannen met aartsvijand USA. Niet alleen de Cubaanse regering, ook de demonstranten waren niet voorbereid op hun eigen massale uitbarsting. Vele analyses volgden -ook over de rol van de VS en de blokkade die dit land al jaren aan Cuba oplegt en de pressie die het uitoefent op buitenlandse banken en investeerders-. Al deze analyses zijn voor de Cubanen alleen te spotten via dezelfde sociale media die het nieuws uit San Antonio zo snel verspreid hadden. Ervaring met demonstraties was er niet. Leiders ook niet.

Er werd een flink aantal als dissident bekend staande mensen opgepakt, veelal intellectuelen of kunstenaars, en de politie misbruikte haar macht door iedereen om elk wissewasje te molesteren.

Op de officiële kanalen kon je Diaz Canel, de huidige president en voorzitter van de communistische partij, aan zijn partijgenoten zien betogen dat het niet de regering was, maar juist het Cubaanse volk dat alles voor het zeggen had, en dat alle instituties daartoe in dienst staan. Het was jammer dat het volk dat niet begreep, maar het moest ze nog maar eens goed uitgelegd worden.

De afgelopen maanden/weken is de demonstratie van 15N georganiseerd. Er werd toestemming voor gevraagd, maar die is afgewezen. Toch gaat hij door. Nog steeds zijn er geen duidelijke leiders. Daar zit niemand om te springen en bovendien zouden die bij voorbaat worden opgepakt. Wel is de "marcha" deze keer uitvoerig voorbereid. Iedereen wordt opgeroepen in witte kleding de straat op te gaan en zich aan te sluiten. De nadruk wordt gelegd op het vreedzame karakter van de betoging en op het belang om niet op provocaties van de politie in te gaan. De organisatoren, waaronder ook veel organisaties van in het buitenland verblijvende Cubanen, begrijpen drommels goed dat het voor Cubaanse burgers buitengewoon riskant is om hun leven of dat van hun familieleden in de waagschaal te stellen. Vandaar dat ze ook de volgende oproep lanceerden: als je niet zelf kunt meedoen of het niet aandurft, leg dan het gebeuren vast via jullie mobieltjes. Dan kan de hele wereld getuige zijn en vaststellen waar het geweld vandaan komt.

In steeds meer plaatsen buiten Cuba zijn inmiddels ook demonstraties aangekondigd. Het wereldwijdeweb in volle actie.

Op dit moment kan niemand met zekerheid zeggen wat er gaat gebeuren, laat staan hoe het af zal lopen. Sommigen voorspellen een burgeroorlog, anderen denken dat de machtige binnenlandse veiligheidsdienst een staatsgreep zal plegen en de machteloze president de laan uit zal sturen.

Voor veel Cubanen is de koek letterlijk op, of zoals overal opklinkt:

We hebben drie opties:

- of doodgaan van de honger,
- of sterven aan de covid,
- of omkomen bij een betoging.

Zeg het maar. Een staaltje galgenhumor waar je U tegen mag zeggen.

xxx Erica

Playa Baracoa 15 november 2021

rodrerica@gmail.com